

Neobvyklá otázka :

Jak by ve vězení po požití svou deci vína **popsali** (libovolným způsobem, nemusí to být písmo) mikrovlnnou troubu v poušti Atacama :

- a) Salvator Dalli ,
- b) Hans Christian Andersen,
- c) chirurg Pavel Pafko a
- d) Bill Gates...????

To, co by vzešlo, se dá těžko odhadnout, byly by to dozajista výtvary „nebe a dudy“..., a přesto by každé dílo byla jedna a tatáž realita, jedna skutečnost ve čtyřech diametrálních provedeních, různá popisová řeč jedné reálné skutečnosti. Který zápis-skriptum by byl k ukamenování a který na „nobelovku“, to nezávisí ani na kvalitě, ani na autorech, ale na „posudkové komisi“...

Takže : **Jedna fyzikální realita** kolem nás a k ní např. **pět odlišných modelů**, pět variantních zápisových technik předvedení této reality .:

⌘ **Matematická zápisová řeč** v běžné standardní matematice, viz učebnice fyziky
Alternativně :

⌘ **R.Feynman** **diagramová zápisová řeč** jaderných interakcí. Neřeší „z čeho je hmota“, kde se vzala, (a zda vznikla ve Třesku z Ničeho jakožto třetí nezadatelná veličina k veličině „Délka“ a „Čas“), bere hmotu jako nezkoumaný fakt a ukazuje těmi diagramy proměny hmoty, jen chování – interakce elementů hmotových pomocí abstraktních diagramů

⌘ **J.Navrátil** uvádí do intelektu lidského (za)myšlení = návrh posunu pro chápání i vzniku a původu hmoty. Vesmír prý realizuje hmotu „způsobem“ křivení = vlnobalíčkování dimenzí čp do útvarů (geonů), tj. realizace hmotových elementů užitím-použitím dimenzí. Tímto geometrickým „zakuklením“ dimenzí časo-prostoru se čp „vylíhne“ jako hmota, čili „struktura křivých dimenzí“ se stává hmotným artefaktem, je už takto novým stavem čp, stavem hmoty ; a zavedení **dvouznakové zápisové řeči** jaderných i chemických interakcí.

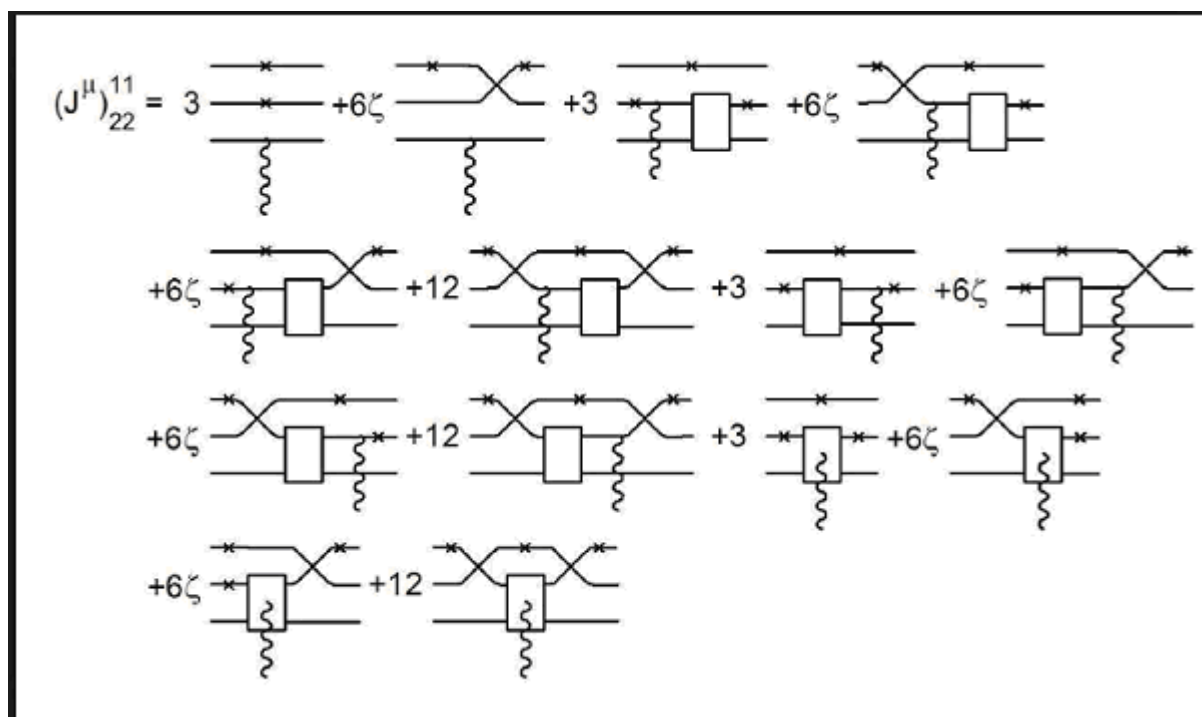
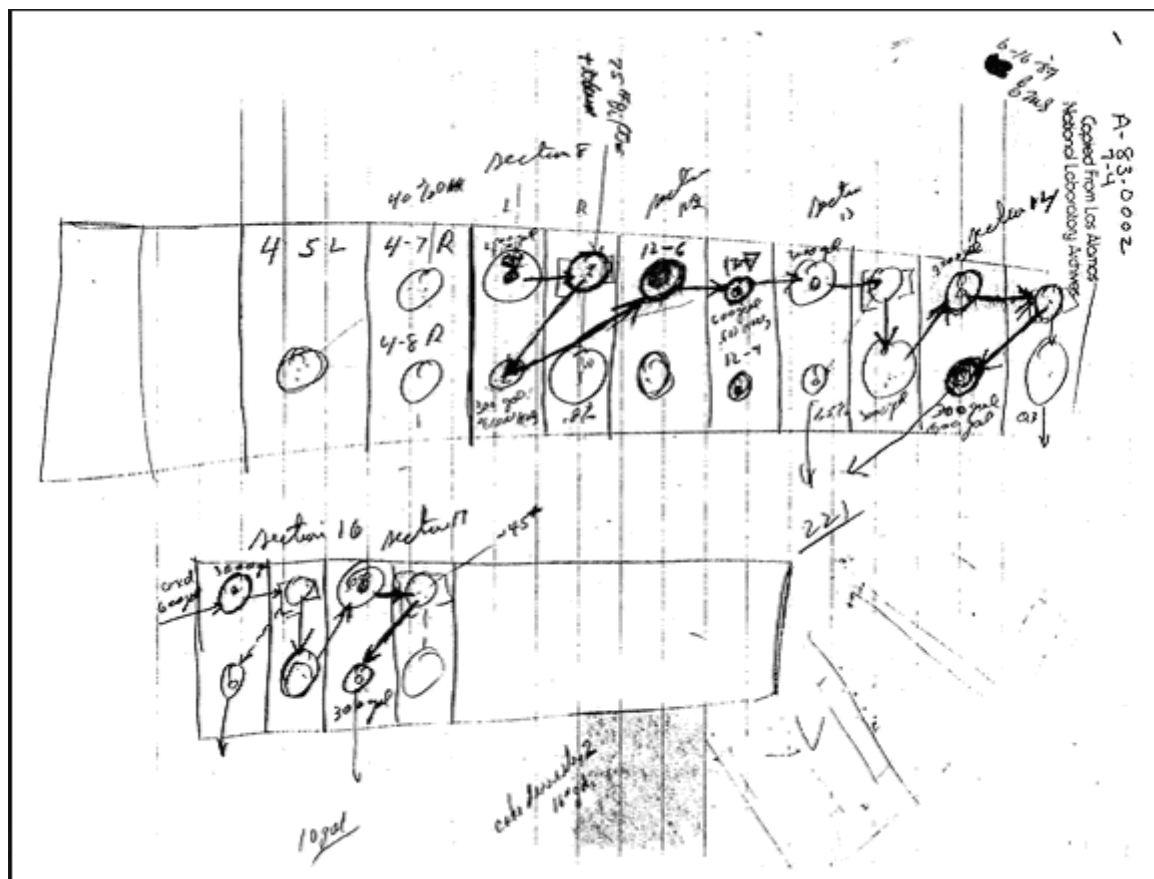
⌘ **Mgr. David Zoul** alternuje zápisovou řeč reality jaderných interakcí a chování hmotových elementů svou „**ILČ, UHU znakovou řečí**“

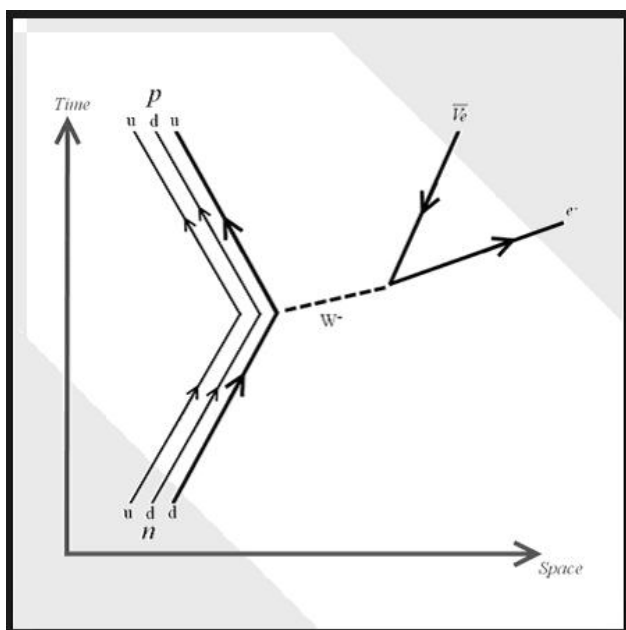
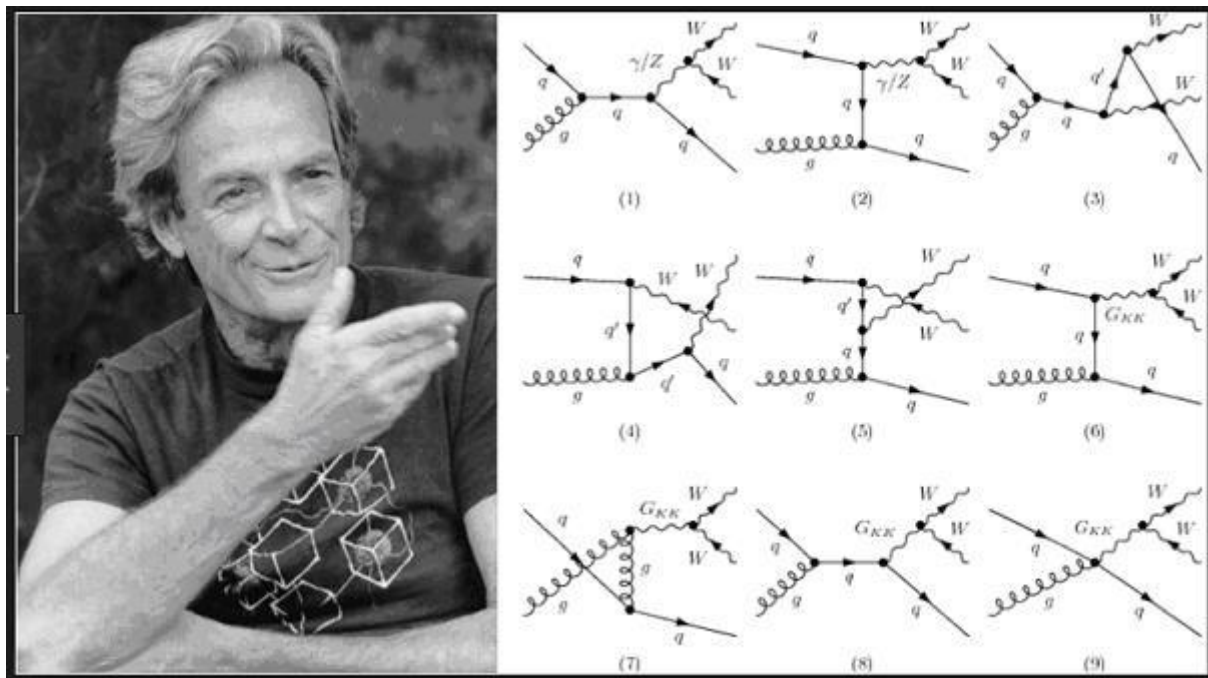
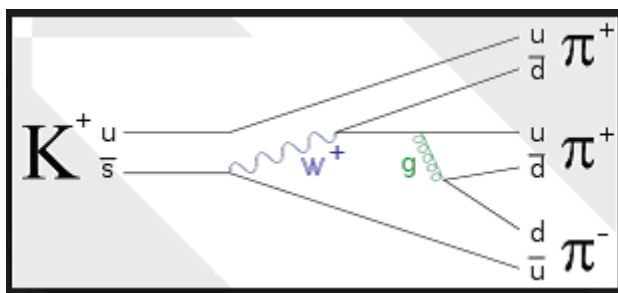
⌘ **P. Ošmera + P.Werner** ... pro popis elementárních částic a interakcí (tak jak je svou zápisovou řečí přednáší už klasická standardní fyzika) beze změny chápání vzniku hmoty a důvodu a podstaty vzniku hmoty p o u z e volí, zavádí řeč-popis pomocí třírozměrných **modelů geometrických, vírových (toroidních) struktur**

⌘ **R. Feynman diagramy**

Takhle Feynman začínal...žádná krása to nebyla →

Krátký komentář :

R.Feynman svými diagramy na standardní fyzice a zápisové technice popisu reality fyzikální, **nic nemění**, pouze „převádí-transformuje“ z á k l a d n í zápisovou techniku „písmenkovou“ do jím vymyšlené **diagramové-grafické názorné techniky**. Diagramy neřeší původ hmoty.

⌘ **J.Navrátíl ... dvouznaková zápisová technika (r. 1981)** coby „převedení“ soudobé zápisové řeči fyziky mikrosvěta + nové chápání vzniku hmoty, + nové chápání časoprostoru v makrovesmíru.

viz <http://www.hypothesis-of-universe.com/index.php?nav=e>

~~~~~

⌘ **Mgr. David Zoul (r. 2003)** teorie Cytoprostoru, grafika „polynomin“ → alternuje soudobou klasickou zápisovou řeč fyziky do své osobitné „znakové podoby“, do nových „slovních“ vyjadřovacích pojmů, a ..a jako Feynman neřeší podstatu hmoty, ale jen a jen její chování v realitě mikrosvěta.

(2) Úplný systém elementárních částic

V této kapitole se seznámíme s **grafickou metodou** tzv. **grupových plastifikací polyomin** a **demonstrujeme** si její praktické využití ve fyzice elementárních částic.

Naším cílem bude ukázat, že standardní model, redukující veškerou přírodu na pouhých 6 druhů kvarků a 6 druhů leptonů ještě nemusí být nejnižším patrem na stromě možných redukcí ve světě elementárních částic.

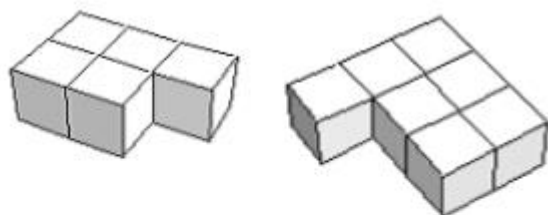
Základní částici veškerého jsoucna – **mentionu** – přiřazujeme v **grafice UTU** plastifikované **monomino**, čili **1-stereomino** – viz obr. 2.

Obr. 2

Jako další příklad zde uvádíme několik plastifikovaných polyomin neboli krátce ***n*-stereomin**.

Obr. 3

Ta by již mohla odpovídat určitým složeným částicím energie ~ hmoty.

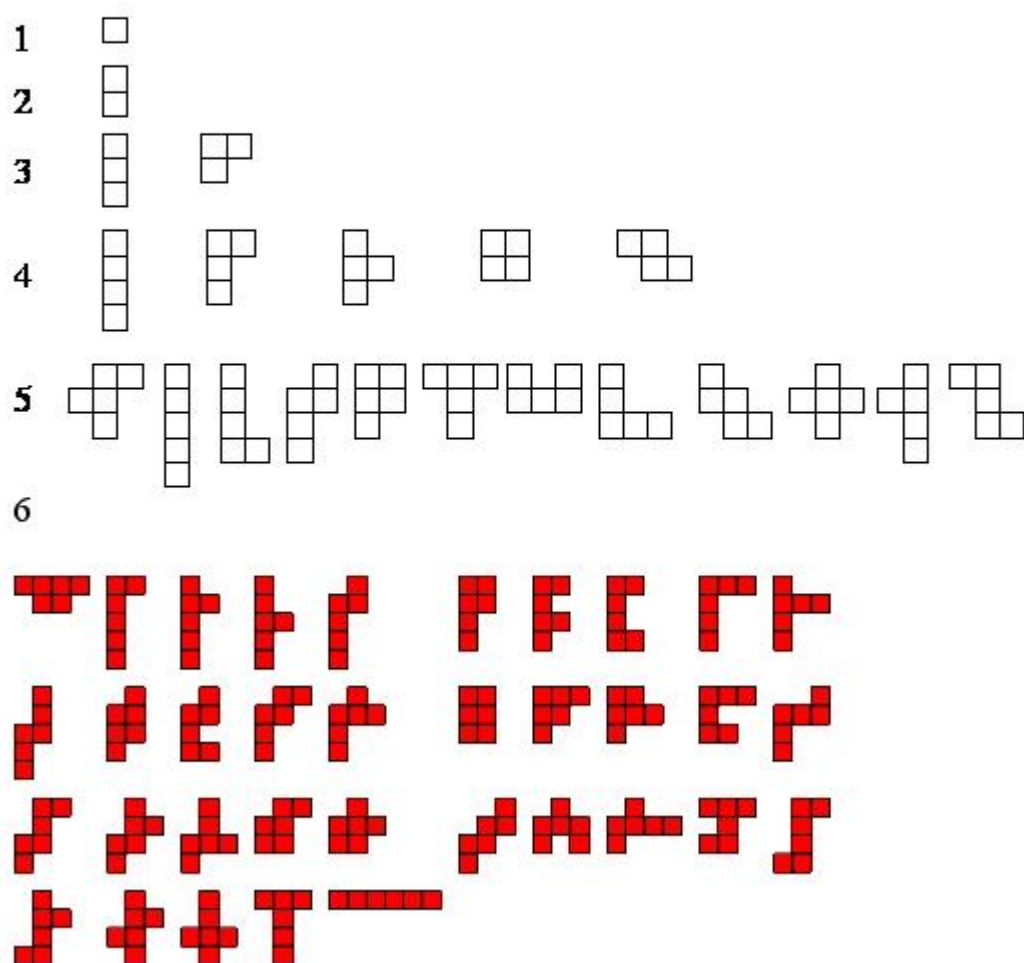
Na obr. 4 jsou znázorněna všechna existující *n*-omina pro $n = 1, 2, \dots, 8$, neboli monomina, domina, ..., oktomina.

Přitom polyomina lišící se pouze transformací rotace či reflexe, či jejich vzájemnou kombinací, zde považujeme za jeden a týž prvek množiny *n*-omin.

Obr. 4

Přitom polyomina lišící se pouze transformací rotace či reflexe, či jejich vzájemnou kombinací, zde považujeme za jeden a týž prvek množiny n -omin.

Obr. 4

Pro každé n je k dispozici několik čísel vztahujících se k vyjádření počtu n -omin.
Tabulka 2 nám ukazuje hodnoty jednotlivých funkcí pro $n = 1$ až
 $n = 12$, přičemž:

$e(n)$ = počet Y-polyomin tvořených množstvím n spojených monomin.

$g(n)$ = počet n -omin, nepočítáme-li rotace a zrcadlení.

$h(n)$ = počet n -omin, nepočítáme-li rotace.

$k(n)$ = celkový počet n -omin.

$s(n)$ = počet n -omin invariantních (až na rotace) vzhledem k zrcadlení

$\alpha(n)$ = počet prvků $h(n)$, které přispívají jedním prvkem do $k(n)$.

$b(n)$ = počet prvků $h(n)$, které přispívají 2 prvkem do $k(n)$.

atd. atd. grafika...grafika...grafika, nikoliv matematika, nikoliv obraz standardu fyziky.
Jiná ukázka →

Model sytoprostoru spočívá v důsledném domyšlení výše popsaných skutečností z hlediska jejich příčin a jejich důsledků.

V tomto modelu je veškerý prostor uvnitř kupovesmíru ve skutečnosti tvořen krychlovou mřížkou o straně jedné buňky rovné Plackově délce, zvanou **sytoprostorová mříž**.

Buňky sytoprostorové mříže vytvářejí zdánlivě homogenní substanci v níž nelze tvarově rozlišit jednotlivá plastifikovaná polyomina a struktury vyššího řádu vytvořené jejich vzájemným pospojováním. Přiřadíme-li však neočíslovaným buňkám plastifikovaných polyomin formálně např. nuly, můžeme je uvnitř sytoprostoru vzájemně rozeznávat.

Kinematika se pak v sytoprostoru dociluje přeléváním čísel mezi jednotlivými sytoprostorovými buňkami, přičemž struktura polyomin zůstává zachována, pokud mez nimi nedochází k interakcím.

Buňky očíslované přirozenými čísly (tj. nikoliv nulou) označujeme jako **buňky aktivované**.

Každé aktivované buňce sytoprostoru odpovídá v prostoročase kvantum energie $E = h$ zvané mention, s nimž jsme se již seznámili v díle „Inverze lineárního času“ (ILČ).

Buňky, jež jsou v daném časovém okamžiku na dané hypergrupě nulové, představují tzv. **inaktivní body této hypergrupy**.

Jsou to oblasti bez projevené energie, sloužící coby potenciál nezbytný pro zprostředkování jejího přenosu.

Ten se realizuje pomocí tzv. **primární sytorezonance**.

Z ILČ víme, že k tomu, aby mohl ve vesmíru plynout čas je zapotřebí neustálá výměna mentionových **antionů** mezi jednotlivými mentiony a **Blandriem**.

Tento pozoruhodný jev přenosu antionu se však podařilo plně fyzikálně objasnit teprve zavedením modelu sytoprostoru v UTU.

Kvazičástice sloužící k přenosu antionu mezi Blandriem a mentiony byla nazvána **syton**.

Jedná se o jedinou formu energie existující v sytoprostoru.

Právě energie přenášená ve formě stonů tvoří prapůvod veškerého jsoucná.

Všechna rozmanitost myriád různých světů je jen důsledkem vyvěrání sytonové energie „na povrch“.

Sytonem nazýváme takovou buňku sytoprostoru, které je v čase t přiděleno tzv. **sytonové číslo** $s \in N$, $s \in \langle 1; 10^{62} \rangle$.

Během svého pohybu může syton postupně nabývat sytonových čísel ležících v uvedeném intervalu.

Uspořádaná n -tice těchto čísel nak tvoří tzv. **sytonový vektor** (σ) .

<http://www.cytoprostor.euweb.cz/matematika/kalkulus.pdf> K čemuže nakonec byla tomu D. J. Zoulovi vyčerpávající a dokonalá matematika od A do Z, dobrá...??, když nakonec jeho teorie Cytoprostoru jaksi „uschnula“..., „zhořkla“... „zkameněla“... „vykvetla“ do neplodného suchého abstraktu, který **se prý bude hodit** na poli *kvantové teorie informace a kvantového vědomí*...

<https://slideplayer.cz/slide/2920806/> ...k čemuže pane Davide 25 let dřiny, přestože se závěrem svého popisu nové teorie utěšuje „nezbytnou sebechválou“ →

Závěr

Po 25 let trvajícím úsilí se podařilo dovést koncepci cytoprostoru do podoby teorie, dávající jasné, smysluplné a testovatelné předpovědi.

Podobně, jako ve vývoji strunové teorie, můžeme i v teorii cytoprostoru zaznamenat několik období zásadních objevů:

1987 – počátky teorie cytoprostoru, 1990 – první cytoprostorová revoluce,

2005 – druhá cytoprostorová revoluce, 2012 – třetí cytoprostorová revoluce.

Klíčovým nápadem, který roku 1987 odstartoval práci na teorii cytoprostoru, a kterým se tato odlišuje od všech ostatních dosavadních pokusů o TOE, byla myšlenka fraktální rekurse. Ve světle Gödelovy věty, nebo i prostší logiky, nemohla žádná z nerekurzivních teorií, už v principu uspět. Vždy je totiž možno se ptát po příčině příčiny, příčiny, ... U nerekurzivních teorií je takovýto řetězec příčin jediného zkoumaného jevu nekonečný a tudíž se nikdy nelze dobrat prapříčiny či prapodstaty. Výhodou rekurzivních teorií je právě skutečnost, že k prapříčině lze vždy dospět konečným počtem kroků, tedy zodpovězením konečného počtu otázek.

V současné chvíli lze považovat teorii cytoprostoru za formálně dokončenou a další práce se nyní ubírá směrem k jejímu využití především na poli kvantové teorie informace a kvantové teorie vědomí. Lze očekávat, že v této prozatím velmi málo probádané a staršími, méně obecnými teoriemi i obtížně uchopitelné oblasti, se může naplno rozvinout potenciál teorie cytoprostoru, která má v současné době velmi dobře nakročeno k zaujetí pozice úplné teorie všeho.

...škoda, že nadaný pan D.Zoul nezůstal u novátorského myšlení jako je vidět na dalším screenshotu, co už psal v r. 2003 →

ovlivněn. Čas je tedy úplně stejně fyzikální jako elektrický proud nebo teplo a je ovlivnitelný fyzikálními ději v něm probíhajícími. Dle OTR nelze bez hmoty dost dobře zavést ani čas, ani prostor. V moderních teoriích gravitace se navíc ukazuje, že nejen že je prostor a čas závislý na hmotě (a jejích pohybech), ale sama hmota je jakýmsi způsobem zpětně vytvořena z prostoru a času. Jak se ukázalo, největší problém fyziky 20. století tkvěl v představě spojitého prostoročasu, kde i rozměry o velikosti geometrického bodu mají svůj význam. Nejen gravitace, jakožto síla, jejímž charakterem jsou lokální odchylky v prostoročasové metrice (zakřivení geometrie prostoročasu) se ukázala být na tento mylný popis prostoročasového kontinua velmi citlivá, ale i popis ostatních interakcí je závislý na této nesprávné představě pozadí. Kvantová teorie ukázala, že energii lze předávat či odebírat hmotě pouze po kvantech. OTR pak dokázala, že i gravitační vlny odnášejí přesně vypočitatelnou energii. Na základě představy spojitého prostoročasu se však dosud nedařilo tuto energii ve vlně nějak lokalizovat ani kvantovat (přiřadit příslušné kvantové operátory). Vše se změnilo, když Abhay Ashtekar se svými spolupracovníky v 80. letech minulého století vytvořil teorii, podle které existují atomy samotného prostoročasu. V desáté kapitole jsme si ukázali, že ve smyčkové kvantové gravitaci se prostor a čas kvantují a z nepatrných kvant prostoru a času je zde vytvořena tzv. spinová pěna sestávající ze skutečně „hmatatelných“ atomů prostoročasu, jejichž projevy (např. na rychlost šíření světelných paprsků) jsme již dnes schopni měřit. Čas není jen způsob vyjádření pohybu již existujících částic uvnitř již existujícího prostoru. Čas je entita, která je samou podstatou těchto částic (podstatou energie a jejích kvant) a stejně tak je zcela určující pro formování prostoru. Zároveň je však energetickými strukturami,

⌘ prof. Ing. Pavel Ošmera, CSc. .... vírové struktury 2006

<http://www.statspol.cz/sdcsts/brno2006/1039full.pdf>

<http://www.pavelosmera.cz/public/files/2011-osmera-kognicel.pdf>

Osmera, P. (2006),

Chaotic system with vortex- fractal structures

<http://www.pavelosmera.cz/public/public.html>

osmera@fme.vutbr.cz

První objevitel tomu říkal obyčejně : vlnobalíček – křivení dimenzí – kompaktifikace vlnobalíčků do atomů a molekul

Od prstencové struktury atomu vodíku po strukturu atomu zlata

Pavel Ošmera

Evropský polytechnický institut,
Osvobození 699, 686 04 Kunovice
E-mail: osmera@fme.vutbr.cz

Abstrakt

Článek navazuje na předchozí články uvádějící modely s vírovými strukturami a rozšiřuje chápání světa o nový pohled na evoluci neživé přírody s použitím prstencových a fraktálových a vírových podstruktur se samoorganizací, a to od struktury atomu vodíku až po prstencovou strukturu atomu zlata. Je zde popsán víroprstencový kvantový model atomu vodíku. Proti předchozím článkům, které se zabývaly převážně strukturálními transformacemi vyjádřenými pomocí obrázků, obsahuje článek matematický popis kvantových modelů. Výsledky kalkulací na fraktálovém modelu jsou v souladu s experimentálními znalostmi. Příspěvek navazuje na publikace v Kognice a umělý život I-VIII [1

celou řadu jevů, a to pomocí představ i bez složité matematiky.

Samoorganizace je přirozený důsledek evolučního procesu, kdy velký shluk jednodušších podstruktur (např. vírových podstruktur protonu, neutronu a elektronu) na sebe vzájemně neustále působí, což umožňuje vznik složitějších struktur, jako jsou např. atomy a molekuly.

prstencový kvantový model atomu vodíku. Proti předchozím článkům, které se zabývaly převážně strukturálními transformacemi vyjádřenými pomocí obrázků, obsahuje článek matematický popis kvantových modelů. Výsledky kalkulací na fraktálovém modelu jsou v souladu s experimentálními znalostmi. Příspěvek navazuje na publikace v Kognice a umělý život I-VIII [1 – 7, 31] a dále v [8-9], [14-24],[32].

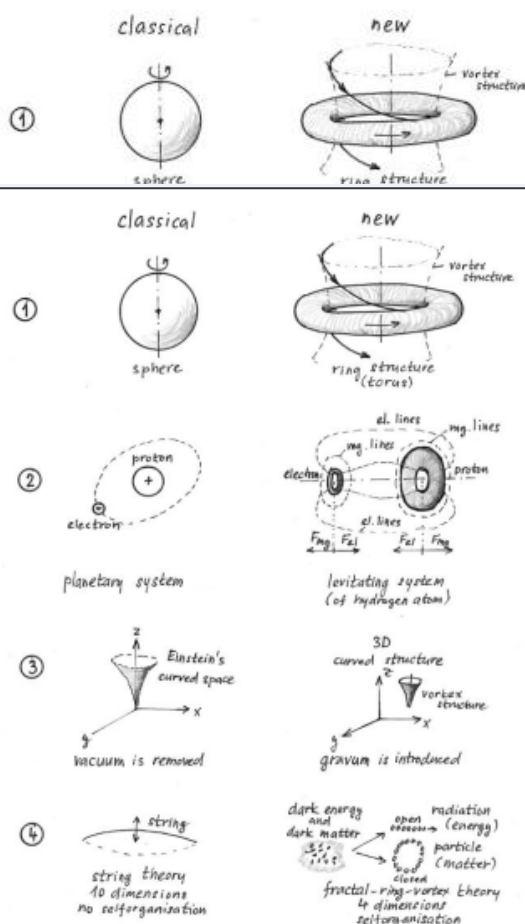
1 Úvod

Předchozí články se zabývaly převážně strukturami a jejich vazbami, případně transformacemi těchto struktur na jiné. V popisu těchto struktur převažovaly obrázky, neboť mají nejvyšší vypovídající schopnost pro vytvoření strukturální představy. Snahou bylo vybrat takové struktury, které by mohly vysvětlit složitost světa, a to pokud možno co nejjednodušeji. Postupně byly vybrány tři základní typy struktur: vírové struktury, prstencové struktury a fraktálové struktury.

Atomové jádro lze sestavit z prstencových protonů a neutronů pomocí následujících pravidel [7]:

- Proton nelze přímo spojit s protonem, kromě dvou protonů se stejnou osou.
- K protonu lze připojit další proton s jinou osou pomocí neutronů.
- Na jedné ose mohou být pouze dva protony a dva elektrony.

Ukazuje se, že je možné kombinací těchto tří základních struktur vytvořit libovolnou reálnou strukturu (elektron, proton, neutron, atom, molekulu ale i černou díru). Pomocí tří výše uvedených pravidel [7] lze sestavovat jednotlivé atomy periodické soustavy prvků [21-22]. Pomocí strukturálních transformací lze vysvětlit

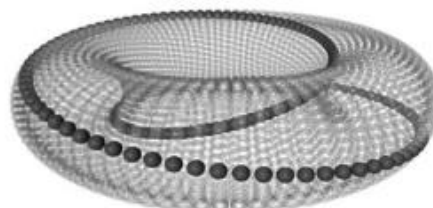
Obr.1 Základní rozdíly mezi klasickými strukturami a prstenco-víro-fraktálovými strukturami

Autor Ošmera pro vlnobalíček – vírovou strukturu částic volí „geometrické tvary“, ale stále neříká „z čeho jsou „víry“ vymodelovány“, (mělo by to být z dimenzí čp); taková teorie ještě nevysvětluje podstatou světa. JN. 11.03.2019

Elektrické siločáry mají tendenci se smršťovat podobně jako napnutá gumička. Elektrická pole protonu a elektronu tedy způsobuje jejich přitahování. Současně elektron i proton mají kolem sebe magnetická pole, která se odpuzují. Tato pole jsou vytvořena jejich podstrukturami [31]. Elektron tedy neobíhá kolem protonu, nýbrž levituje v určité vzdálenosti d od protonu. Číselně je tato vzdálenost shodná s poloměrem r v Bohrově modelu. Třetí rozdíl se týká problematiky vákua. Einstein vakuum zavrhl a gravitaci si vysvětloval pomocí zakřiveného prostoru. Nová představa naopak vychází z toho že i prostor, ve kterém nejsou základní částice hmoty je vyplněn jejich fraktálovými podstrukturami s různým stupněm organizovanosti. Protože si každý pod pojmem vakua představuje něco jiného byl zaveden pojem gravum, což je prostor plný víro-prstencových podstruktur v různých stavech samoorganizace. Tím by se dal vysvětlit problém temné hmoty a energie. Hmota a energie jsou postatě jedna věc pouze se liší svou topologií. Hmota má struktury uzavřené do prstenců (setrvačníků), zatím co energie jsou otevřené struktury (např. sluneční záření), viz bod 4 vpravo na obr. 1. Je zajímavé, že tvar vírových podstruktur v bodě 3 na obr. 1 se podobá Einsteinově zakřivenému prostoru. Strunová teorie nepoužívá samoorganizaci a vyžaduje další dimenze. Těchto dalších šest dimenzí lze nahradit prstenco-fraktálovým popisem. Tím se současně vyhneme problému singularit, neboť i ta nejmenší podstruktura není bod ale velmi malý prstenec.

$$\lambda = \frac{h}{m_e v_e} \quad (2.6)$$

kde v_e je rotační rychlost elektronu [25]. Stejný tvar vztahu odvodil de Broglie.

Obr.2 Prstencová struktura se spinem $1/2$

Tyto „vírové struktury“ jakožto geometrické tvary tu jsou a musí být „z něčeho“, jsou to „křivé stavy samotných dimenzí ěp“. A ty „levitují“-plavou, jsou vnášeny v jiném stavu křivosti 3+3D ěp . JN. 11.03.2019

ale náročná na představivost. VTF současně ukazuje na elegantnost přírody, tj. jak se může postupnou evolucí vírových struktur (včetně prstenců) vytvořit složitý a přitom nádherný svět, který nás obklopuje. Základem pro pochopení přírody je znalost vírové struktury světla [31]. Hmotu pak můžeme chápat jako uvězněnou energii uvnitř uzavřených vírových struktur. Atomové jádro vytvořené z vírových prstenců (protonů a neutronů) tak vytváří jednu uzavřenou energetickou strukturu [34].

Obr.13 Vírové struktury v plazmové kouli

Obr.15 Vírová struktura, která se skládá z dvojice vírů

Obr.16 Prstencová struktura atomového jádra helia (alfa částice)

Poděkování: tato práce byla podpořena grantem GAČR
č.: 102/09/1668 a MSM 21630529.

Autor P. Ošmera dostal nápad na geometrické tvary toroidů pro elektron, proton aj. v r. 2007 až když to uviděl na Mageu u Srnky-Milana Petříka.

Literatura

- [1] Ošmera, P., Roupec, J., Matoušek, R.: Energie, entropie a evoluce živé hmoty, sborník konference Kognice a umělý život I, Smolenice, Slovensko (2001) 203-223
- [2] Ošmera, P.: Adaptace složitých systémů, sborník česko-slovenské konference Kognice a umělý život II, Mílovy – Česká republika, (2002) 163 – 174
- [3] Ošmera, P.: Paralelní evoluce s hierarchickým uspořádáním, sborník konference Kognice a umělý život III, Stará Lesná, Slovensko (2003) 115-124
- [4] Ošmera P.: Evoluce cestou bolesti a slasti, sborník konference Kognice a umělý život IV, ediční středisko FPF SU Opava, (2004) 415-424
- [5] Ošmera P.: Paralelní gramatická evoluce, sborník konference Kognice a umělý život V, ediční středisko FPF SU Opava, (2005) 471-481
- [6] Ošmera P.: Evoluce a viro-fraktálové struktury, sborník konference Kognice a umělý život VI, ediční středisko FPF SU Opava, (2006) 299-307
- [7] Ošmera P.: Od chaosu k viro-fraktálovým strukturám, sborník konference Kognice a umělý život VII, ediční středisko FPF SU Opava, Smolenice (2007) 257-262
- [8] Ošmera, P.: Evolution of the universe structures, Proceedings of MENDEL 2005, Brno, Czech Republic (2005) 1-6.
- [9] Ošmera, P.: The Vortex-fractal Theory of the Gravitation, Proceedings of MENDEL 2005, Brno, Czech Republic (2005) 7-14.
- [10] Feynman R.P. Leighton R.B., Sands M.: The Feynman Lectures on Physics, volume I, II, III Addison-Wesley publishing company, 1977
- [11] Feynman R.P.: QED – The Strange Theory of Light and Matter, Princeton University Press, 1988
- [12] Feynman R.P.: The Character of Physical Law, Penguin Books, 1992
- [13] Zmeskal, O., Nezadal, M., Buchniecek, M.: Fractal-Cantorial geometry, Hausdorff dimension and fundamental laws of physics, Chaos, Solitons and Fractals 17 (2003) 113-119
- [14] Ošmera, P.: The Vortex-fractal Theory of Universe
- [19] Ošmera, P.: Spekulative Ring Structure of Universe, Proceedings of MENDEL 2007, Praha, Czech Republic
- Holes, Proceedings of MENDEL 2007, Praha, Czech Republic (2007), 72 - 75
- [21] Ošmera P.: Vortex-ring Modeling of Complex Systems and Mendeleeev's Table, WCECS2007, proceedings of World Congress on Engineering and Computer Science, San Francisco, 2007, 152-157
- [22] Ošmera P.: From Quantum Foam to Vortex-ring Fractal Structures and Mendeleeev's Table, New Trends in Physics, NTF 2007, Brno Czech Republic, 2007, 179-182
- [23] Ošmera, P.: Vortex-fractal-ring Structure of Electron, Proceedings of the 6th International Conference on Soft Computing ICSC2008, January 25, Kunovice, Czech Republic, (2008) 151 - 158
- [24] Ošmera, P.: Vortex-fractal Structure of Hydrogen, Proceedings of the 6th International Conference on Soft Computing ICSC2008, January 25, Kunovice, Czech Republic, (2008) 159 - 168
- [25] Pauling L.: General Chemistry, Dover publication, Inc, New York, 1988
- [26] Li Z., Halang W. A., Chen G.: Integration of Fuzzy Logic and Chaos Theory; paragraph: Osmera P: Evolution of Complexity, Springer, 2006 (ISBN: 3-540-26899-5) 527 – 578
- [27] www.quantun-universe.com, model twistoru
- [28] Thorne K. S.: Černé díry a zborcený čas, Mladá fronta, 2004
- [29] <http://www.google.cz/search?hl=cs&q=bo%C5%BEstvo+Ošmera&lr=>
- [30] Gottvald, A.: Some thoughts on inner symmetries of probability theory and emergence of Klein's quartic in fundamental physics, Proceedings of the 6th International Conference on Soft Computing ICSC2008, January 25, Kunovice, Czech Republic, (2008)
- [31] Bouchal Z.: Physical properties and utilization of light vortices, New Trends in Physics, NTF 2007, Brno Czech Republic, 2007, 3-6
- [32] Ošmera P.: Evoluce neživé přírody: od kvantové pěny po vznik molekul, sborník konference Kognice a umělý život VIII, ediční středisko FPF SU Opava, (2008) 231-243
- [33] Ošmera, P.: Vortex-ring-fractal Structure of Atom and Molecule, IAENG Transaction on Engineering

Images for pavel ošmera vírové struktury

➔ [More images for pavel ošmera vírové struktury](#)

[Report images](#)

Krátký komentář :

Prof. Pavel Ošmera už provádí „polotransformaci“, tj. předvedení a převedení hmotových elementů do geometrických 3D útvarů a geometrickou kombinační techniku mezi nimi. Nezabývá se podstatou vzniku hmoty jako takové, jen elementy „převádí“ do formy vírů...k čemuž mimoděk nechtěně musí použít dimenze délkové z časoprostoru samého. Čas sem nezavádí, nepoužívá k modelování „viro-fraktálových“ struktur.

~~~~~

+ **pokračovatel** Pavla Ošmery stejné vizualizace hmotových elementů – vírové struktury je

⌘ **ing. Pavel Werner** **vírové struktury 2017**

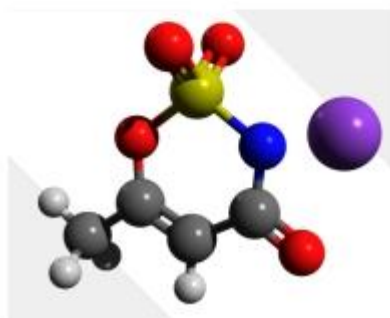
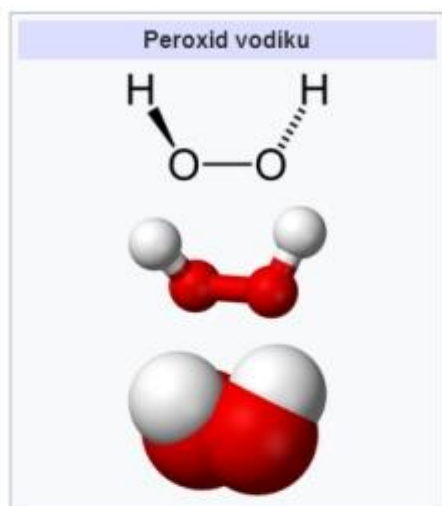
struktury elementárních částic hmoty, ing. Pavel Werner, 2018, vírové struktury

https://technologis24.cz/wp-content/uploads/2018/08/nova-teorie-hmoty-skripta_2018.pdf

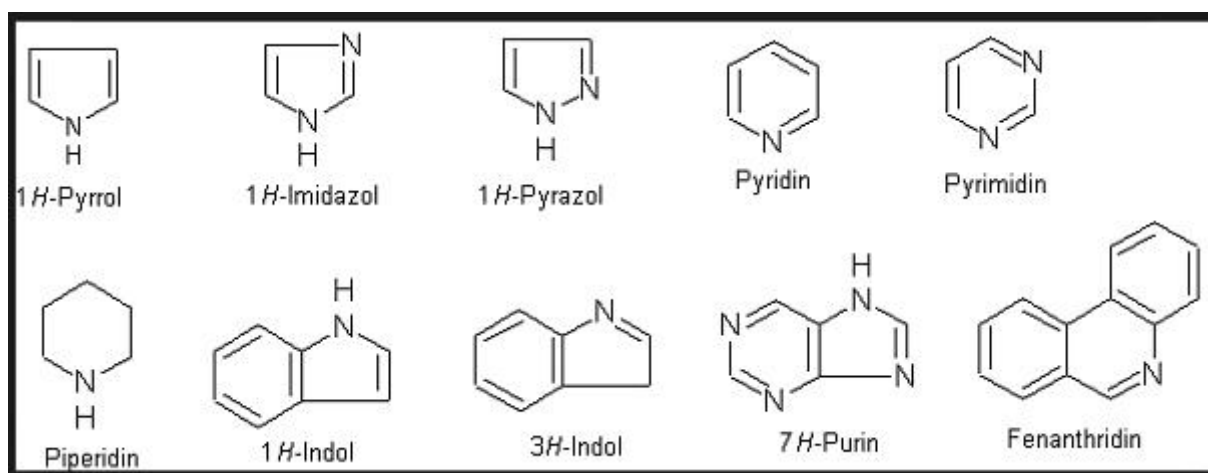
<https://www.ringtheory.eu/publikace.html>

Autoři „převádí“ *podstatu* hmoty na „tvar/y a strukturu/y“ tedy na modely geometrických tvarů toroidů v 3dimenzionální soustavě, rastr prostorový (bez vlivu času na geneze změn a proměn samotné hmoty, pouze změn chování hmoty) (Navrátil má čas 'zabudován' ve hmotě, doslova jako stavební artefakt té hmoty) a pak jejich provázanost. Jsou to modely, modely, modely. Pomocí „proplétání toroidů“ struktur a tvarů řeší „vazbové vztahy“ do podob atomů a molekul. Je to „převedení“ diagramové zápisové řeči do tvaru „toroidní obrázkové fyziky“. V podobném, nebo smyslem stejným stylem „obrázkových tyčinko-kuliček“ provádí zápisy reakcí i klasická chemie, takže nejdříve před odstavcem o ing. Pavlu Wernerovi dávám zápisové techniky

⌘ **klasické chemie**

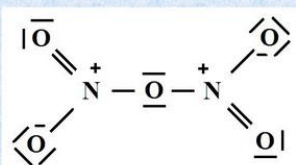
← Chemická zápisová technika je rozmanitá →

Oxidy dusíku

N_2O_5 oxid dusičný

vzniká dehydratací HNO_3 oxidem fosforečným, anhydrid kyseliny dusičné, s vodou reaguje zpět na HNO_3 , nevýznamný

PRŮMYSLOVÁ ANORGANICKÁ CHEMIE

Výroba Nylonu-6

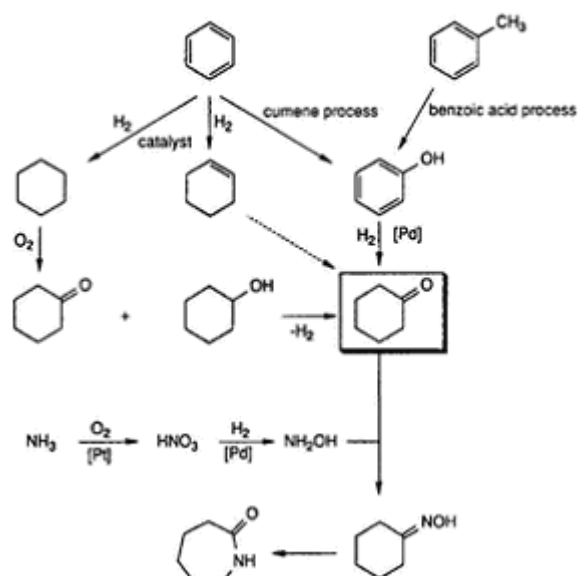
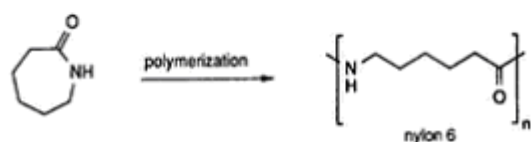
Polymerizace kaprolaktamu

Surovina – benzen, toluen

Cyklohexanon

Cyklohexanon-oxim

Kaprolaktam (Beckmanův přesmyk)

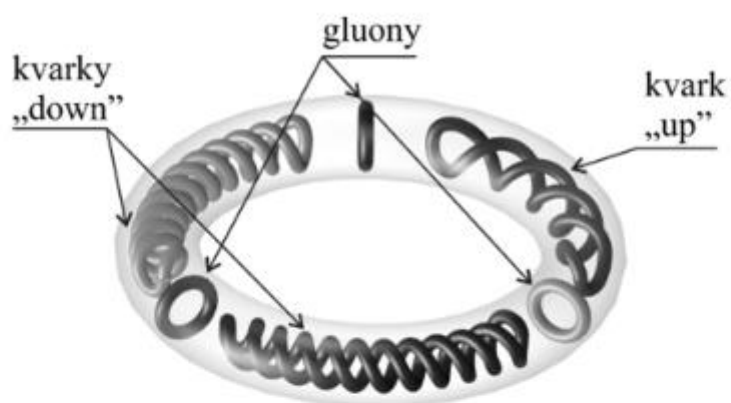

1 ÚVOD

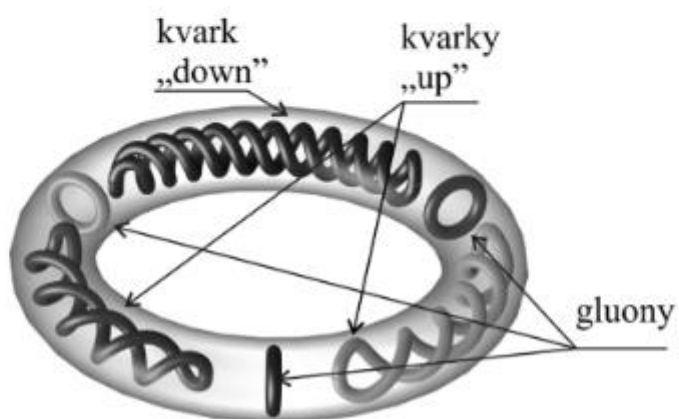
Navržený strukturální přístup pracuje se základním elementem – toroidálním objektem (prstencem), jeho geometrickou podmnožinou se strukturálním seskupením. Základy této teorie byly zformulovány prof. Pavlem Ošmerou a kolektivem [11], [12], [13]. V dalším textu ji budeme označovat jako „Prstencovou teorii“ (Ring theory – RT). Tento přístup může lépe z jiného pohledu ukázat na evoluci neživé přírody. S použitím prstencových podstruktur, standardní elektromagnetické teorie pole, vírových polí a víceúrovňových struktur lze snadno popsat a rozpracovat modely a to od struktur kvantové pěny, přes kvarky, elektron, foton, proton a neutron, atomy, molekuly, až po struktury složitých organických sloučenin.

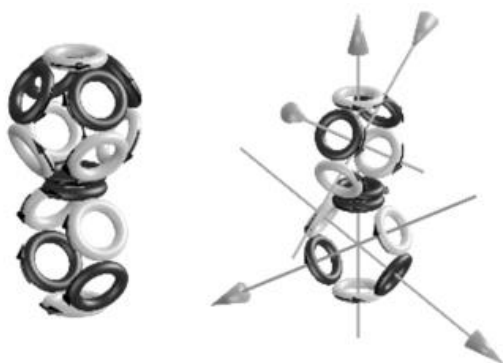
Obr. 6 Modely struktur kvarků „up“ a „down“ a jejich tvar a struktura v modelu s toroidálním stavebním elementem

Obr. 7 Model kvarků „udd“ vázané uvnitř neutronu silou gluonů

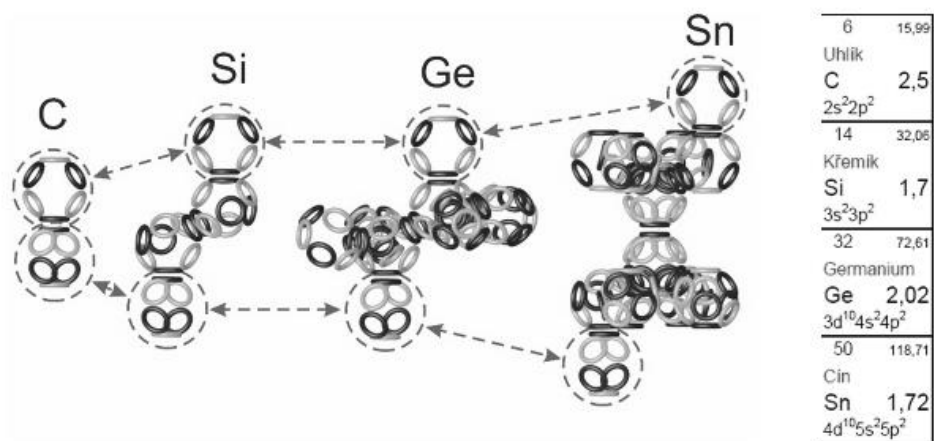

Obr. 8 Model kvarků „uud“ uzavřené v protonu držené silou gluonů

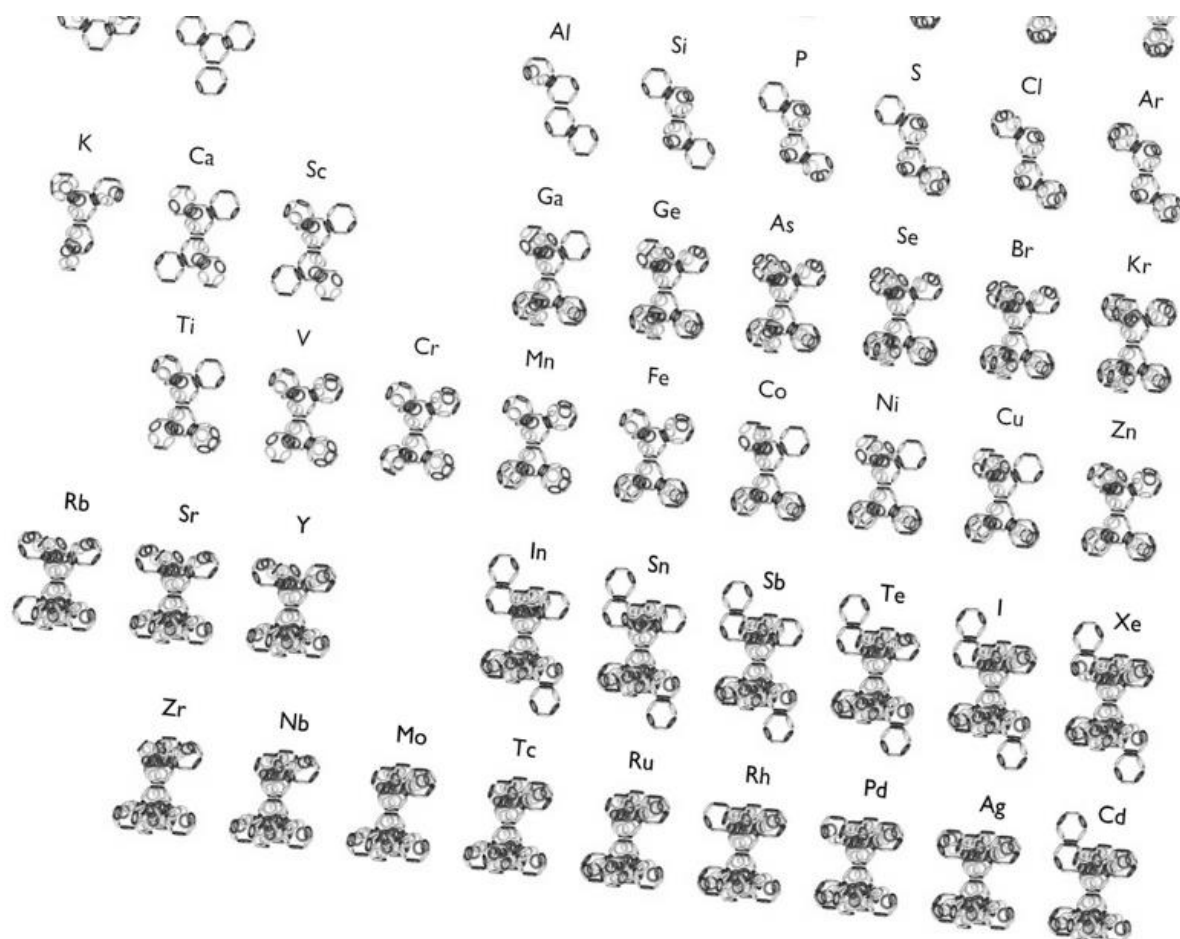

Obr. 20 Rotace nukleonů kyslíku a směry magnetických momentů u jádra uhlíku

Modelované prvky s podobnou vnější strukturou, obr. 21, jader mají i podobné vlastnosti.

Obr. 21 Podobná struktura jader C, Si, Ge a Sn

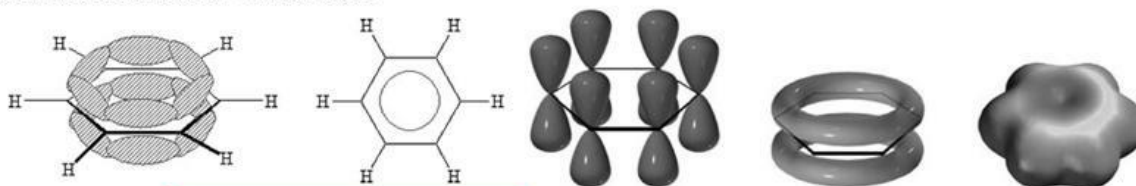

Obr. 23 Navržená struktura jader atomů He – Xe atd. podle RT

Obr. 84 Návrh modelu a schématické zobrazení lineární alotropické struktury Karbynu

Další ukázkou výhod explicitního přístupu modelů podle RT může být příklad modelu molekuly benzenu. Modelovaná molekula má tvar šestiúhelníku, v jehož vrcholech jsou pozice atomů uhlíku C; ke každému z nich se váže jeden atom vodíku. Ukazuje se, že elektrony v benzenu jsou lokalizované s pravděpodobnostním rozložením v celém jádru molekuly, což se často v schématickém znázornění struktury, obr. 85, označuje pomocí kruhu vepsaného do šestiúhelníku. Avšak žádný z používaných schématických znázornění hlouběji explicitně nezobrazuje rozložení elementárních částic v molekule.

Obr. 85 Schématická zobrazení struktury molekuly benzenu

7 ZÁVĚR

Navržený způsob modelování elementárních částí hmoty podle RT představuje explicitní způsob náhledu na analýzu a modelování elementárních struktur. Strukturu atomových jader, atomů i molekul lze pak snadněji modelovat a predikovat jejich vlastnosti proti doposud používaným implicitním způsobům modelování stochastických modelů a analýzám. Základy navržené RT jsou velmi jednoduché, stojí na známých teoriích EMG pole a elektrodynamiky. Pro pochopení a srozumitelné použití přispívá názorné schématické grafické zobrazení struktur. RT nepotřebuje složitý matematický aparát nespojitých dějů a stochastických přístupů.

RT může přispět k pokroku v uchopení některých jevů z oblasti fyziky elementárních částic a atomové struktury, nano-inženýrství, nanotechnologie, které se z implicitního popisu obtížně objasňuje. RT může přispět k snadnému způsobu chápání základů chemie a fyziky částic, může snadno interpretovat důvody pro stabilitu i reaktivitu atomů a molekul.

Explicitní modelování a popis chování elementárních objektů hmoty – protonů a neutronů v rámci struktury jádra atomu, pohyb elektronu v atomu, velmi přispívá k racionálnímu přístupu částicového inženýrství, a tedy i možnosti rozvoji nano-oborů. RT může přispět k modelování atomů, molekul a umožní navrhnout a ověřit nové molekuly a materiály požadovaných/specifických vlastností.

RT dává materiálovému inženýrství nástroj, který může vysvětlit jevy standardními modely obtížně vysvětlitelné a explicitně uchopit zákonitosti, jevy a procesy, které obory nano věd doposud obtížně zpracovávaly.

Můj závěr :

Vážení (ne)přátelé,..

když se nad tím zamyslíte, tak fyzikální realitu lze plnohodnotně vyjádřit nejen v matematice, matematikou, ale i jinými zápisovými technikami.

A když se více zamyslíte, tak mohou k těmto pěti ukázkám, přijít další průkopníci, novátoři a položit na papír **další varianty zápisových způsobů** pro popis reality, (a nemusí to být vždy jen a jen matematika) až...až jednou budou těch technik stovky, budou radikálně jiné, zajímavé, futuristicky úžasné... Žádná nemusí být dokonalá a přesto se jejich vypovídací schopnost může blížit vůdčímu Standardnímu modelu jakožto nejpropracovanějšímu popisu.

Z mého hlediska je smutným faktem, že moje (rozpracovaná) HDV, není o nic horší než jsou jiné zápisové techniky pouze ve zvolené symbolice „kopírující“ odsouhlasenou fyzikální vědu, že nebyla její myšlenka pochopena a byla surově poplivána nevzdělanci.

Veškeré vědecké ztvárnění matematického popisu reality do grafických podob, (D.Zoul) do diagramových podob, (R.Feynman) do geometrických anuloidových sestav (Werner, Ošmera .. byť v třídimenčním provedení-řešení) **nezodpovídá otázku původu hmoty a vzniku hmoty** ...; i matematické zápisové provedení i ostatní jiná ztvárnění reality, hmotu jakožto veličinu berou jako „artefakt“, nad kterým není nutné „spekulovat“ z čeho se skládá = „co“ bylo na provedení hmoty použito, pokud nebyla stvořena Stvořitelem, tj. jaká je podstata **jen „tuctu“ hmotových elementů** : 6 kvarků, 6 leptonů, a několik bosonů..., kde z toho k postavení v e š k e r é „běžné“ hmoty postačí opravdu jen 2 kvarky U, D, a jeden elektron..!?!?!...; TO JE BURCUJÍCÍ

Příroda nás atakuje, doslova bombarduje nabádáním k prozkoumání těch „tří“ jednoduchých „vírových anuloidů“: **z čehože jsou**, aby ve volném časoprostoru a s ním se realizovaly na úchvatný Vesmír.

Vážení (ne)přátelé, je to snad opravdu tak nemožné pochopit, že lze stylem „(z)křivení a zkompatifikováním dimenzí dvou veličin základních časoprostorových do **vlnobalíčků=geonů**“ lze stavět vytvářet realizovat „něco“, co už se svým chováním p r o j e v í „jako hmota“ ??? jen do několika málo základních obyčejných jednoduchých „vlnobalíčků“, a dále v genezi vývojové kombinačním propojováním do složitějších hmotových s t r u k t u r (atomy molekuly, sloučeniny, až k DNA) ???

Je HDV opravdu tak neskutečně odporná vize, šarlatánská vize pomatence ?, aby jí nikdo za 38 let nechtěl, odmítal zkoumat ???

Proč ?

Proč ?

Proč ?

JN, 17.05.2019 + 19.05.2019

